

dre, at selve Lovforslagets Hovedtanke er den at samle samtlige de Anstalter, der ligge i Kjøbenhavn eller Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed, under en fælles Direktion og de jydsk Anstalter under en fælles Direktion. Derved sker der i Fordelingen af Alumnerne nogen Forandring fra det nuværende Forhold, idet de fynske Alumner gennemgaaende ville blive sendte til de sjællandske Afdelinger. Men man maa jo sige, at Forandringen er rimelig; det er højst urimeligt, at en Direktion, der har sit Sæde i Jylland, skal ligge paa uafledelige Rejser til Kjøbenhavn for at tilse Anstaltsafdelinger i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed. Men lige saa urimeligt vil man dog finde det, om Stat og Kommune skulde tjene Penge ved, at man saaledes traf en Omordning i det Arbejde, der paahviler de forskellige Anstaltsdirektioner, og som en Omordning af Direktionens Arbejde maa man i det væsentlige betragte Lovforslaget.

Ændringsforslaget under Nr. 3 er stillet af et Mindretal, og jeg skal ikke berøre det, før jeg har hørt Mindretallets Begrundelse deraf.

Ændringsforslaget under Nr. 4 gaar ud paa at søge indført i Loven en Bestemmelse om, at Anstalterne skulle styres „i Henhold til en af Ministeren udfærdiget Vedtægt“, hvilket det klart fremgaar af Lovforslagets Motiver er Meningen.

Ændringsforslaget under Nr. 5 er en sproglig Rettelse, Ændringsforslaget under Nr. 6 ligeledes. Ændringsforslaget under Nr. 7 er foranlediget af de foregaaende Ændringer, idet man ønskede det fælles for begge Anstalter, at de skulle ledes „efter en af Ministeren udstedt Vedtægt“. Imidlertid staar der i Lovforslaget, at disse Anstalter skulle ledes efter de for Anstalten Gamle Bakkehus-Ebberødgaard gældende Statutter, og vi have medtaget denne Bestemmelse, men der er i Udvalget et enstemmigt Ønske om til 3die Behandling eventuelt at fjerne disse sidste Ord, saafremt det finder Ministerens Billigelse, idet nemlig vedkommende Statutter kun gælde for Idiotanstalten Gamle Bakkehus-Ebberødgaard og ikke for de senere tilkomne Anstalter, og idet disse Statutter ere i den Grad forældede, at i Virkeligheden ingen Anstalt kan dirigeres efter dem. Vi ville derfor finde det klogest, i hvert Fald ogsaa sprogmæssig rigtigst, om Ordene „og de for Anstalten gældende Statutter“ bleve fjernede, saaledes at det blev fælles for begge Anstalter, at de hver for sig bestyredes efter en af Ministeren udstedt Ved-

tægt, og Vedtægten maa efter Forholdenes Natur blive forskellig for de to Anstalter. Hvis derimod Ministeren sætter Pris paa at beholde disse Ord „og de for Anstalten gældende Statutter“, vil Udvalget heller ikke gøre Vanskeligheder derimod. Men hvis ogsaa Ministeren har den Opfattelse, at Statutterne ere meget forældede og kun gælde for en enkelt Anstaltsafdeling, er Udvalget rede til at yde sin Medvirkning til, at dette Udtryk kunde blive fjernet fra Lovforslagets Tekst.

Ændringsforslaget under Nr. 8 berører et Spørgsmaal, der er rejst ved 1ste Behandling, om, hvorvidt Statsrevisionen kunde faa Adgang til at se Regnskaberne, og Ændringsforslaget under Nr. 9 er ligeledes foranlediget ved Debatten under 1ste Behandling, idet man ønsker, at det ikke blot skal være til Opførelsen af ny Bygninger, at Ministerens Tilladelse skal indhentes, men at Ministerens Tilladelse ogsaa skal være fornøden til at foretage større Hovedreparationer.

Jeg har dermed i Korthed berørt de Ændringsforslag, Udvalget har fundet det hensigtsmæssigt at stille. De berøre i ingen Henseende det Princip, paa hvilket Lovforslaget er bygget. Lovforslagets Princip, der jo i hvert Tilfælde med Hensyn til Anstaltens Direktion maa siges at være af ganske human Natur, hvilket jeg udførlig tillod mig at omtale ved Sagens første Behandling, have vi ladet ligge og ligeledes de øvrige Punkter, som kunde volde nogen større Vanskelighed. Idet jeg beder Tinget om at godkende de af Udvalgsflertallet stillede Ændringsforslag og forbeholder mig atter at tage Ordet, naar Mindretallet har motiveret sit Ændringsforslag under Nr. 3, skal jeg slutte med at udtale Ønsket om, at vi, naar denne Lov gennemføres, maa have faaet en saadan Fasthed i disse Forhold, at det vil vare nogen Tid, inden vi atter komme til at lovgive paa dette Omraade.

Dinesen: Medens jeg, hvad Sagen i dens Almindelighed angaar, kan henholde mig til de korrekte Fremstillinger, der ere givne af Udvalgets ærede Ordfører, skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til det Forslag, der under Nr. 3 er stillet af Mindretallet. Hensigten med dette Forslag er i øvrigt forklaret i Betænkningen, Tillæg B. Sp. 46, idet det der hedder, at vi have haft den Hensigt af Hensyn til Loven af 1895 at finde en Ordning, hvorved Ledelsen blev hensigtsmæssigere, hvilket vilde kunne ske, naar der blev een Ledelse for